

ÇAĞDAŞ KAZAK TÜRKÇESİYLE GÖKTÜRK YAZITLARINDAKİ KELİME VE DEYİMLER ARASINDAKİ BENZERLİKLER

O. Kemal KAYRA - Şınar BOLATOVA

Türk yazı dilinin ilk örnekleri 8. yüzyıldaki Göktürk anıtlarıdır. Tabiî bu metinlere ilk ürünler denmesi elde edilmelerine dayalı izâffî bir durumu yansıtıyor olmalıdır. Çünkü Türk yazı dilinin henüz bulunamayan örneklerinin ilerideki muhtemel verileri bu tarihî süreci çok eskilere çekebilir. Bu ilk yazı dili devresi -ki ona Eski Türkçe Devresi denilir- 12.-13. yüzyıla kadar devam etmiştir. Bu dönem aynı zamanda Türkluğun müşterek yazı dili dönemidir.

"Orta Asya'da geniş bir sahayı kaplayan Türkük âlemi asırlar boyunca hep aynı dille okuyup yazmıştır. O devirden kalma eserlerde görülen ufak tefek farklar ise saha ve zaman farklarından ileri gelen normal ayrılıklar olup tek bir yazı dilinin hudutlarını aşacak mahiyette değildir"¹.

Türkçe'deki bundan sonraki gelişmeler hep aynı kaynaktan olup coğrafî ve sosyal şartlara göre değişim göstermiştir.

Asya Türkük âleminin parçalanıp Hazar'ın kutuplarından iki büyük kol halinde kuzeye ve batıya yayılmasıyla yeni kültür merkezleri meydana gelmiştir. Bu arada İslâm kültürü de yeni yerleşim bölgelerinde son derece etkili olmaya başlamıştır. İşte bu dönemde yani 13. yüzyıldan sonra Kuzey-doğu Türkçesi ile Batı Türkçesi olmak üzere iki yazı dili meydana gelmiştir.

Kuzey Türkçesi ve Doğu Türkçesi 15. yüzyıldan sonra iki yazı dili olarak ayrılmış Kuzey Türkçesine Kıpçak Türkçesi denilirken Doğu Türkçesi de yerini son zamanda Özbek Türkçesine bırakmıştır.

Bu arada gelişen bir de Kazak Türkçesi vardır. Özel şekilleri ile kendisine has bir yazı dili meydana getiren bu Türk şivesinin Kuzey Türkçesi karakteri taşıması,

¹ Muharrem ERGİN, *Türk Dil Bilgisi*, İstanbul, 1972, s. 13.

Moğolistan-Koşo-Çaydam coğrafi bölgesine nisbî yakınlığı nazarı itibara alınarak Göktürk kitabelerindeki bazı kelime şekilleriyle benzerlik göstermesi de incelenmeye değer çok önemli bir konudur.

Çok geniş bir coğrafî alana yayılan Kazakistan'ın kuzey ve güney bölgelerinde önemli ağız farklılıklarını bulunmaktadır. Özellikle Kuzey-doğu Kazakistan'da Eski Türkçe özellikleriyle ve tabîî Göktürk yazıtlarıyla ilgili bazı çarpıcı örneklerle karşımıza çıkan malzemeyi belirtmeye çalıştık.

Türkçe'nin önemli bir ses olayı olan ikinci hecede "o-ö" seslerinin bulunmamasına karşılık bu ses olayı Kazak Türkçesinde imlâ-fonetik ayrılığıyla yaşamaktadır. "İlk hecedeki (O, Ö, U, Ü) ünlülerinden sonra gelen "a ve e" sesleri söyleyişte çok defa "o" ve "ö"dür. *Süyek* yazılır, *süyök* (kemik) okunur; *küyev* yazılır, *küyöv* (güveyi) okunur; *üyde* yazılır *üydö* (evde) okunur; *kölden* yazılır, *köldön* (gölden) okunur; *kolda* yazılır, *koldo* (elden) okunur².

Bugün Batı Türkçesinde hemen hiç kullanılmayan bir çok kelime yazıtlardaki kullanıldığı şekliyle veya ona yakın şekliyle Kazak Türkçesinde yaşamaktadır.

Yukarıda da belirttiğimiz gibi Kazak Türkçesinde Osmanlı Türkçesinde olduğu gibi imlâ-fonetik (yazı-söyleyiş) farklılığı vardır. Bu yüzden fonetikle yola çıkmak daha çok diyalektolojik bir metot olacağından aslen son devrin yazılı ürünlerine bakmak esas olmakla birlikte o dili konuşan kimselerin fonetiğini de ikinci plânda saymak pek uygun düşmez. Bu yüzden biz yazılı ürünler esas, söyleyişi de ana yardımcı malzeme sayarak bu çalışmayı yapmayı uygun bulduk. Meselâ bu sahada yapılmış bir sözlük çalışmasında *adir-* fiili yalnız *adıra* şeklinde sıfat olarak verilip anlamında mahrum kalmak şümülünde bir beddua olarak değerlendirilmiştir³. Bizim tesbitlerimizde ise bu kelime daha çok *kal-* yardımcı fiili ile yapılan gerundiumla türetilen bir birleşik fiil olarak *adıra kal-* şeklinde kullanılan bir form olup anlamı, "yalnız kalmak, mahrum olmak, defol git!" gibi beddua ve sitem mahiyetinde görülmektedir.

Bu tür örnekler daha ziyade konuşma diline dayalı olarak açıklandı.

Şimdi Orhun anıtlarında ve Kazak Türkçesinde müstereken kullanılan kelimelerin açıklamalarına geçelim:

adrıl-: Ayrılmak. Kzk. *adıra kal-*: Yalnız kal, git, defol. Mahrum ol. Genelde sitem ve beddua içerikli.

Türk bodun kanın bulmayın Tabgaçda adrıldı kanlandı. TıB/2.2.

² Karşılaştırmalı Türk Lehçeleri Sözlüğü I, Ankara 1991, s. 1048.

³ Kazak Türkçesi Sözlüğü, Ter: Hasan Oraltay, Nuri Yüce, Saadet Pınar. İstanbul, 1984, s.4.

Bugünkü Kazak Türkçesinde *adrıl-* klişe olarak yaşısa bile kelimenin bu haliyle yaşaması bile ilgi çekicidir.

Adıra kalsın, ol senin̄ tengin̄ emes. (Kzk.) "Uzak olsun, o senin dengin değil".

alkin-: Mahvolmak, yok olmak, bitmek, tükenmek. Kzk. *alkinuv* (*alkin-*) Nefesin tükenmesi, hava yetmemesi, nefes nefese kalmak, enerjinin tükenmesi.

Kop anda alkıntı arılıtig. KG/9.3 "Hep orada mahvoldun, yok edildin".

Alkinip jügürrip keldi. (Kzk.) "Koşup geldiği zaman nefesi kesilmişti".

Burada dikkati çeken husus *alkin-* fiilinin yalnız nefesle ilgili olmasıdır. Buna rağmen kelimenin anlamında tükenme esprisinin kaybolmaması da önemlidir.

alp: Kahraman, cesur, yiğit, zor, çetin, sert, müthiş. Kzk. *alıp*, aynı anlamda. *Bizim aliptarımız*, Kzk.'da "bizim erlerimiz, bizim kahramanlarımız" demektir.

Bilge kagan ermiş alp kagan ermiş. KD/3.8 "Bilgili kağan imiș, alp kağan imiș, cesur kağan imiș".

Aliptar esimi el esinde. (Kzk.) "Alpların adı halkın hafızasındadır".

alpagut: Yiğit, kahraman, tek başına düşmana saldırın. Kzk. Aynı anlamda. (*alpavut*)

Oza kelmiş süsin Köl Tigin agitip Tongra bir oguş alpagu on erig Tonga Tigin yogında egirip ölürtümüz. KK/7.3

"İlerleyip gelmiş ordusunu Köl Tigin püskürtüp, Tongradan bir boyu yiğit on eri Tonga Tigin mateminde çevirip öldürdü.

Alpavuttay jigit bol. (Kzk.) "Alpagut gibi yiğit ol; yani çok büyük bir kahraman ol".

anteg: Öyle, o şekilde. Kzk. *Onday:* Aynı anlamda, öyle, o şekilde.

Sabi anteg öñgdin kagangaru sü yorılım timiș. TıK)/5.2 "Sözü şöyle: Doğu kağana karşı ordu yürütelim demiş".

Tap onday kitaptı men kaydan tabamın? (Kzk.) "Tam onun gibi kitabı ben nereden bulurum?"

andagıñgin üçün: Öyle olduğun için, öyle yaptığın için, ...den dolayı. Kzk.
andağıñg üşin: Aynı anlamda.

Türk bodun tokurkak sen açsar tosık ömez sen bir todsar açsık ömez sen.
Andagıñgin üçün igidmiş ka(ganıñgin) sabın almatın yir sayu bardig. BK/6.7
 "Türk milleti tokluğun kıymetini bilmezsin. Acıksan tokluk kıymetini bilmezsin. Bir doysan açlığı düşünmezsin. Öyle olduğun için beslemiş olan kağanının sözünü almadan her yere gittin".

Kitaptı jırttıñg, andağıñg üşin öpkeng sağan renjir. (Kzk.) "Kitabı yırttığından dolayı ablan sana kızar".

arıl-: Temizlenmek, mahvolmak, yok olmak. Kzk. *arıl-:* Temizlenmek, kurtulmak, iyileşmek.

Kop anda alkintig, arıltig. KG/9.3 "Hep orada mahvoldun, yok edildin".

Künasından arıldı. (Kzk.) "Günahlarından temizlendi".

Aviruvdan arıldı. (Kzk.) "Hastalıktan kurtuldu".

ayt-: Söylemek. Kzk. Aynı anlamda.

Bilge Tonyukuk(k)a banya aydti. Bu süg ilt tidi. Tıkk/7.4 "Bilge Tonyukuk'a bana şöyle dedi: Bu orduyu sevket dedi".

Men sağan ayttım góy. (Kzk.) "Ben sana söyledidim ki".

bar: Var, mevcut. Kzk. Aynı anlamda.

Azu bu sabında igid bar gu? KG/10.3 "Acaba bu sözümde yalan var mı?"

Mening üyüm bar. (Kzk.) "Benim evim var".

bar- : Gitmek. Kzk.'da aynı anlamda.

İlgerü barigma bardig, kurigaru barigma bardig. KD/24.1, 24.2 "Doğuya giden gittin, batıya giden gittin".

Men Kazagistanga barıp keldim. (Kzk.) "Ben Kazakhstan'a gidip geldim".

bol-: Olmak. Kzk.'da aynı anlamda.

Tabgaç bodunka beglik uri oglın kul boldı, işilik kız oglın küñg boldı.
 KD/7.2 "Çin milletine beylik erkek evladı kul oldu, hanımlık kız evladı cariye oldu.

böng-: Tekme atmak, çifte atmak. Kzk. *mönküw*, aynı anlamda.

Toruk bukali semiz bukali arkada böngser, semiz buka toruk buka tiyin bilmez ermiş tiyinança sakindim. TıB/6.1 "Zayıf boğa ve semiz boğa arkada tekme atsa semiz boğa zayıf boğa olduğu bilinmezmiş derler diyip öyle düşündüm".

At möngkidi. (Kzk.) "At çifte attı".

böri: Kurt. Kzk.'da aynı anlamda.

Tenğri küç birtük üçün kangım kagan süsi böri teg ermiş, yagısı komŷ teg ermiş. BD/II.2 "Tanrı kuvvet verdiği için, babam kağanın askeri kurt gibi imiş, düşmanı koyun gibi imiş".

Böligendi böri jer. (Kzk.) "Ayrılanı kurt yer".//Sürüden ayrılanı kurt yer.//

buka: Boğa. Kzk.'da aynı anlamda.

Toruk bukali semiz bukali arkada böngser, semiz buka toruk buka tiyin bilmez ermiş tiyinança sakindim. TıB/5.4 "Zayıf boğa ve semiz boğa arkada tekme atsa, semiz boğa zayıf boğa olduğu arkada bilinmezmiş derler diyip öyle düşündüm".

Korada kara buka tur. (Kzk.) "Ahırda kara boğa duruyor".

bulgak: Karışık, bulanıklık, bulanık. Kzk. fiil. *bulgaktaw*: Karıştırmak ortalığı bulandırmak, doğruya söylememek.

Tenğri yir bulgakin üçün yağı boldı. KK/4.4 "Gök yer bulandığı için düşman oldu".

Nege bulgaktap tursinğ? (Kzk.) "Neden doğru söylemiyor, ortalığı karıştırıyorsun?"

bunğ: Keder, sıkıntı. Kzk. *mung*, aynı anlamda.

Türk kagan Ötüken yiş olursar ilte bunğ yok. KG/3.2 "Türk kağanı Ötüken ormanınında oturursa ilde sıkıntı yoktur".

Munğdı jırlar jazdi. (Kzk.) "Kederli, kayaklı şiirler yazdı".

bün̄tegi: Bunun gibi. Kzk. *bunday*. Aynı anlamda.

Nenğ yirdeki kağanlıq bodunka büntegi bar erser ne bunğı bar erteçi ermiş.

T2D/7.1. "Her hangi bir yerdeki kağanlı millette böylesi var olsa, ne sıkıntısı mevcut olacakmış?"

Bunday adam körgen jokpin. (Kzk.) "Bunun gibi adam görmedim".

ikegü: Her ikisi, ikinin her biri. Kzk. *ekevi*. Aynı anlamda.

Eçim kagan ili kamşağ boltukında bodun ilig ikegü boltukında İzgil bodun birle sünğüştümüz. KK/3.4 "Amcam kağanın ili sarsıldığında millet hükümdar ikiye ayrıldığında İzgil milleti ile savaştık".

Ağayın ekevi bir tösekte jatır. (Kzk.) "Kardeşlerin ikisi bir yataktá yatıyorlar".

ilgerü: İleri, doğu, doğuda, Kzk. *ilgeri*, tek anlamlı: İleri

İlgerü Şantung yazıka tegi süledim, taluyka kiçig tegmedim. KG/3.3 "Doğuya Şantung ovasına kadar ordu sevk ettim, denize ulaşmama az kaldı".

Askerler jengispen ilgeriley berdi. (Kzk.) "Askerler yenerek ilerlediler".

ilsire-: Ilsiz kalmak, ülkesiz kalmak.

Burada önemli olan olay "+sire-" ekidir. Aslen isimden olumsuz yanan bu ek Kazak Türkçesinde nadir kullanılsa bile yaşamaktadır. *Kansıraw* (*kansıra-*) çok kan kaybetmek demektir.

Tenğri yarıkladuk üçün illigig ilsiremiş, kaganligig kagansıratmış. KD/15.3 "Tanrı lutfettiği için illiyi ilsizletmiş, kağanlığı kağınsızlatmış".

Janına kelgen kezde jaralı kaskır kansırap jatır edi. (Kzk.) "Yanına geldiğimizde yaralı kurt çok kan kaybetmişti".

ini: Küçük erkek kardeş. Kzk.'da aynı. Kazak Türkçesinde erkek kardeş kız kardeşine "karındaşım" kız kardeş erkek kardeşine "bawırim" der.

Anda kisre inisi eçisin teg kılınmaduk erinç, oğlu kangın teg kılınmaduk erinç. KD/5.2 "Ondan sonra küçük kardeşi büyük kardeşi gibi kılınmamış olacak, oğlu babası gibi kılınmamış olacak".

kalıñg: Mal, servet, çeyiz. Kzk. *kalıñg* veya *kalıñg* mal başlık parası olarak geçer.

K[...]m içgertim, kalıngın ebirü kelürtüm. BD/25.6 "K(....) tabi kıldım, malını çevirip getirdim".

Kız akesi kalıngına bes ming tenge suraptı. (Kzk.) "Kızınbabası kızın kalını için beş bin tenge (Kazak para birimi) istemiş".

Ayrıca Kazak yazarı Sultanmahmud Toraygirov'un "Kaling Mal" romanı da vardır. Romanda konu olarak babası tarafından başlık için zengin fakat yaşlı birine verilen bir kızın dramı işlenir. *Kalıng* malı verilen nişanlı kızı "kalıngdık" denir.

Bu kelime, Anadolu Ağızlarında da aynı anlamda kullanılmaktadır. (Bk. *Derleme Sözlüğü*, c. 8).

kari: Yaşlı, ihtiyar, Kzk. *kari* aynı anlamda.

Özüm kari boldum, ulug buldum. T2D/6.3 "Kendim ihtiyar oldum, kocaldım".

Toyga, kari jası tügel keldi. (Kzk.) "Düğüne yaşlı genç hepsi geldi".

kırgak: Elbise kenarı, kenar. Kzk. *kır*, kenar. Bugünkü Kazak Türkçesinde keskin olan kenarlara verilen isim. Bıçağın iki yanına "pişaktıng kırı" veya pantalonun ütülü yerine çok güzel ütülenmiş anlamında "kırı sindirim" denilmektedir.

Kırgak kelimesi muhtemelen *kırğa-k* < *kır-i-g+a-k* şeklinde yapılmış olmalıdır.

kop: Hep, çok, tamamıyla, bütün. Kzk. *köp*, sadece çok demektir.

Bunça bodun kop itdim. KG/3.1 "Bunca milleti hep düzene soktum"

Köp tükirse köl boladı. (Kzk.) (Atasözü) "Çok insan tüketürse göl olur".

korgan: Kale. Kzk. aynı anlamdadır. Buna ilaveten dayanak, teminat kuvvet, güvenç anlamlarında da kullanılır.

Amgı korgan kışladukda yut boldı. BD/31.7 "Amgı kalesinde kışlandıığında kıtlık oldu".

Ekem meninǵ korganım. (Kzk.) "Babam benim dayanağımındır".

kök: Mavi, lâcivert, yeşil, gök, sema, hava. Kzk. Lâcivert, çimen, gök.

Üze kök tengri asra yağız yır kılindukda ikin ara kişi oglı kılınmış. BD/2.6
"Üstte mâvi gök, altta yağız yer kılındıkta ikisi arasında insanoğlu kılınmış".

Kzk.'da açık mavi yerine "kögildir" denir. Yine Kazak Türkçesinde çimeler yeşerdi veya çim bitti yerine "kök şığa bastadı" "çimen çıkışmağa başlandı"; pikniğe, çimene çıkışmağa "kökke şıgv" denir.

kölük: Yük hayvanı. Kzk. *kölük*, aynı anlamda. (Kölik)

İngek kölükiün T1G/8.4 "İnek ve yük hayvanı ile".

Kölik tapsam bararmin. (Kzk.) "Binek bulursam giderim".

küng: Hizmetçi, cariye, halayık. Kzk. aynı.

Tabgaç bodunka beglik uri oglın kul boldı, işilik kız oglın küng boldı.
KD/7.2 "Çin milletine beylik erkek evladı kül oldu, hanımlık kız evlâdı cariye oldu".

Men bul üyding küngimin be? "Ben bu evin hizmetçisi miyim?"

neke: neye, niye, neden. Kzk. aynı (nege)

Neke tezer biz? T2B/3.3; 4.1 "Niye kaçıyoruz?" *Üküş tiyin neke korkur biz*.
"Çok diye niye korkuyoruz"

oz-: İleri geçmek, öne atılmak, kurtulmak, sıyrılmak. Kzk. aynı

Biş Balık anı üçün ozdı. BD/28.8 "Beş Balık onun için kurtuldu"

Menin̄ atım baygede ozıp keldi. "Benim atım yarışmada önde geldi".

Ozat okuşı: Çalışkan, herkesten önde olan öğrenci sınıf veya birincisi.

ökün-: Pişman olmak, eseflenmek, hayıflanmak. Kzk. aynı. (*ökin-*)

Türk bodun ertin, ökün. KD/23.1; 40.2 "Türk milleti vazgeç, pişman ol!"

Ol sözdi aytkanıma ökindim. (Kzk.) "O sözü söylediğime pişman oldum".

Bir Kazak atasözünde: *Ötken iske ökinbe* yani "Geçmişte olan şeyler için fazla üzülmeye, gelecek için kendini toparla".

ört: Yangın. Kzk. Aynı anlamda.

İkinti kün örtçe kızıp kelti. T2B/4.4, 5 "İkinci gün ateş gibi kızıp geldi".

Ört, tilsiz jav. (Kzk.) "Yangın dilsiz düşman".

ötün-: Arz etmek, rica etmek, niyaz etmek, dilek dilemek, maruzatta bulunmak. Kzk. aynı anlamda.

Anta ötriü kaganıma ötüntüm. T1G/5.4 "Ondan sonra kaganıma arz ettim".

Üye kaytuvga ruhsat berüvin ötündim. (Kzk.) "Eve gitmemi izin vermesini rica ettim".

ötiniş Kazak Türkçesinde dilek, rica, niyaz, maruzat demektir. Bu kelime Göktürkçede *ötünç* olarak geçer.

sab: Söz. Kazakçada bu kelime söz olarak geçmemekle birlikte *söz sapta-* "söz söylemek" olarak geçer.

Sabimin tüketi eşidgil. KG/1.2 "Sözümü tamamıyla işit".

Söz saptavına karap kanday adam ekenin biliüge boladı. (Kzk.) "Söz söyleyişine bakarak nasıl bir insan olduğunu anlayabiliriz".

sanç-: Saplamak, mızraklamak. Kzk. *şanşuv*, aynı anlamda.

Bir erig okun urtı, iki erig udu aşuru sançıdı. KD/36.1 "Bir eri ok ile vurdu iki eri kovalayıp takip ederek mızraklıdı".

Batır atalarımız javların nayzamen şanşıp attan kulata beridi eken. (Kzk.) "Bahadır dedelerimiz düşmanlarını süngü ile mızraklayıp attan düşürüyorlarmış".

sansız: Sayısız, hesapsız. Kzk. Aynı anlamda.

Edgü özlük atın kara kişi kök teyengin sansız kelürüp kop kotı. BG/12.3 "İyi binek atını kara samurunu mavi sincabını sayısız hep bıraktı".

İtbaydinq sansız malı bar. (Kzk.) "İtbay'ın sayısız malı var.

sigta-: Ağlamak, sizlamak, feryat figan etmek. Kzk. *sikta-*, aynı anlamda.

Yogçı sigutçı öngre kün togsıkda Bökli çöl(1)üg il, Tabgaç, Tüpüt, Apar, Purum, Kırkız, Üç Kurikan, Otuz Tatar, Kitaný, Tatabi bunça bodun kelipen

sıgtamış, yoglamış. BD/5.4 "Yaşçı ağlayıcı doğuda gün doğusundan Bökli Çölli halk, Çin, Tibet, Avar, Bizans, Kırgız, Üç Kurikan, Otuz Tatar, Kıtay, Tatarı, bunca millet gelip ağlamış, yas tutmuş.

Kazak Türkçesinde bu kelime tek başına kullanılmamakla birlikte *jılap saktav* şeklinde kullanılır. "Ağlayıp sızlamak" anlamına gelir.

Küyevi ölgen äyel jılap sıktap otır eken. (Kzk.) "Kocası ölen kadın ağlayıp sızlayıp oturuyormuş".

sinğar: Yarım, yarı, iki kısımdan biri, bir kısım, bir şeyin yarısı. Kazak Türkçesinde, tek, çift olan şeyin biri, birbirini tamamlayan iki şeyin yarısı.

Bizinte iki uçı sinğarça artuk erti. T2B/5.2 "Bizden iki ucu yarısı kadar fazla idi".

Aşağıdaki parça bugün Kazakistan'da söylenen bir şarkının güftesidir. Anlamı söyledir:

*Ayavlı jır änimsing
Sen mening sınarimsing
Sen menin̄g tağdırıma
Balagan sinğarimsing.*

Sevimli destan, şarkımsın,
sen benim çınarımsın,
sen benim kaderime,
mukayese ettiğim yarımsın.

sinğil: Küçük kız kardeş. Kzk. Türkçesinde yalnız ablası kız kardeşine *singil* diyebilir.

Sinğilim kunçuyug birtimiz. BD/17.2 "Kız kardeşim prenesi verdik".

Sinğilim ekevimiz kosılıp än şirkadık. (Kzk.) "Kız kardeşim ikimiz birlikte şarkı söyledi".

sünğük: Kemik. Kzk. *süyek*.

Kanın̄g subça yügürti, sünğukiñg tagça yattı. KD/24.3 "Kanın su gibi koştı, kemigin dağ gibi yattı".

Eti seniki, süyegi meniki. (Kzk.) "Eti senin, kemiği benim".

teyen̄g: Sincap. Kazak Türkçesinde *tiyin*.

Edgü özlük atın kara kişiñ kök teyen̄gin sansız kelürüp kop koti. BG/12.3 "İyi binek atını, kara samurunu, mavi sincabını sayısız hep bıraktı".

Butakta kızıl tiyin jaggak şagıp otur. (Kzk.) "Budakta kırmızı sincap ceviz yiyp oturuyor".

tid-: Mani olmak. Kzk. *tiyuv*, *tiy-*, aynı anlamda.

Közde yañ kelser tida könğülte sigit kelser yanduru sakindim. KK/11.2 "Gözden yañ gelse mani olarak, gönülden ağlamak gelse geri çevirerek düşünceye daldım".

Ekem tiy köz jasingdi dep uristi. "Babam göz yaşlarına mani ol diye sövdü (azarladı)".

Ayrıca yine Kazak Türkçesinde *tiyim* "yasak, engel, mani" anlamlarında kullanılmaktadır. *Uşaktıñ işinde şılım şegüvge tiyim salingan.* (Kzk.) "Uçak içinde sigara içmek yasaktır".

tin̄glə-: Dinlemek. Kzk. *tingda-* aynı anlamda.

Tokuz Oguz beyleri bodunu bu sabimin edgiuti eşid, katigdi tin̄glə. BK/1.7 "Dokuz Oğuz beyleri, milleti! Bu sözümü iyice işit, adamaklı dinle.

Radyodan son̄ggi haberler tin̄gdadım. (Kzk.) "Radyodan son haberleri dinledim.

tolgat-: Eziyet çekmek, ağrı çekmek. Kzk. *Tolgatuv*. Aynı anlamda. Yalnız bu kelime bugünkü Kazak Türkçesinde sadece hamile kadının doğum sancısı çektiği son anlar için kullanılır.

(.....) *igidin̄g, emgetmen̄g, tolgatman̄g.* BK/13.2 "Besleyin, zahmet çekirmeyin, incitmeyin".

Beyşara eyel bosanarda kattı tolgatıp kynalıpti. (Kzk.) "Zavallı kadın doğum yaparken sancısı çok ağır olmuş".

tün kat-: Gece yürüyüşü yapmak. Kzk. *tün katuv*, aynı anlamda.

Tün kattımız. T1K/11.4 "Geceyi gündüze kattık".

Jolavşılar tün katip jolga şiki. (Kzk.) "Yolcular gece yarısı yola çıktılar".

una-: Kabul etmek, tasvip etmek, uygun görmek. Kzk. aynı anlamda.

Sü yorılım tideçi unamanğ. T1K/11.1 "Ordu yürütelim diyecek, kabul etmeyin".

Anama meninĝ dosim unadı. (Kzk.) "Annem benim arkadaşımı uygun buldu, tasvip etti".

üçegü: Her üçü de. Kzk. *üşevi* aynı anlamda.

Ança ötiüntüm: Tabgaç Oğuz Kitanŷ bu üçegü kabisar kaltaçı biz. T1G/5.4 "Şöyle arz ettim: Çin, Oğuz, Kıtay bu üçü birleşirse kala kalacağız".

Marat, Kanat, Sanat üşevi dostar. (Kzk.) "Marat, Kanat, Sanat bu üçü dosttur".

yagi: Düşman. Kzk. *Jav* aynı anlamda.

Biriye Tabgaç bodun yagi ermiş. KD/14.2 "Güneyde Çin milleti düşman imiş".

Jav jagadan alaganda dos etekten aladı. (Kzk.) "Düşman yakadan tuttuğunda, dost etekten tutar.

yarlıka-: Buyurma, lutfetme, bağışlama, koruma. Kzk. *jarlıkav* Lütfetmek, iyilik etmek.

Ten̄gri yarılikazu bu Türk bodun ara yaraklig yagi yeltürmedim, tögünlüg atığ yığırtmedim. T2D/3.3; 4.1-2 "Tanrı korusun bu Türk milleti arasında silâhlı düşmanı yelürütmedim, damgalı atı koşturmadım".

Kuday seni jarlıkasin. (Kzk.) "Allah sana lutfetsin, iyilik versin".

yel-: Koşmak, at koşması. Kzk. *jel-* aynı anlamda veya daha yaygın kullanımıyla atın orta hızla koşması.

Kün yime tün yime yelü bardımız. T1K/3.4 "Gündüz de gece de dört nala at koşturup gittik".

Atam atimen janıma jelip keldi. (Kzk.) "Dedem atı ile yanına "orta hızla" koşup geldi"?

yinçge: İnce. Kzk. *jingişke* aynı anlamda.

Yuyka erkli topulgali uçuz ermiş, yinçge erklig üzgeli uçuz. T1G/6.2 "Yufka olanın delinmesi kolay imiş. İnce olanı da delmek kolaymış".

Kazak Türkçesinde kış gitmeyip bahar geç gelince *Juvanning jingişkerip, jingişkeniñ üzilgen şagi* denir. Yani "Kalının inceldiği incenin üzüldüğü mevsim".

yut: Kıtlık, açlık, felâket. Kzk. *jut* aynı anlamda.

.....yaşı)ma Amgi korgan kışladukda yut boldı. BD/31.7 "... yaşımda Amgi kalesinde kışladığımızda kıtlık oldu.

Atan tüye kutırsa jut boladı. (Kzk.) "Kısırlaştırılmış olan erkek deve kudurursa kıtlık olur". (Kazak Atasözü)

yügürt-: Koşturmak. Kzk. *jügürt-* aynı anlamda.

Kızıl kanım töküti kara terim yügürti işig küçüğ birtim ök. T2D/2.1-2 "Kızıl kanımı döktürerek, kara terimi koşturarak gücümü verdim hep".

Bavurım januma jügirip keldi. (Kzk.) "Kardeşim yanına koşarak geldi".

bay: Zengin. Kzk. Aynı anlamda.

Çiganý bodunug bay kıldım. KG/10.2 "Fakir milleti zengin kıldım".

Avzı kiysık bolsa da bay balası söylesin. (Kzk.) "Ağzı eğri olsa da zengin çocuğu konuşsun".